

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en fejlagtig anvendelse af proportionalitetsprincippet

For det første tilsidesætter Rettens dom EU-retten, fordi Retten fejlagtigt har fortolket afgørelse 2011/278/EU⁽¹⁾ som udtømmende og derudover ligeledes fejlagtigt har anset denne afgørelse for at være forholdsmæssig. En tildeling af yderligere kvoter i tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, ville også være mulig i henhold til afgørelse 2011/278/EU, da der foreligger et tilfælde af force majeure. Retten har endvidere ved efterprøvelsen af lovligheden af afgørelse 2011/278/EU afvist retsgoderne fejlagtigt med hinanden, idet den har givet miljøbeskyttelsen en højere rang end appellants eksistens.

2. Det andet anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en tilsidesættelse af appellants grundlæggende rettigheder

Dommen er også fejlagtig, for så vidt som Retten med sin afgørelse har tilsidesat appellants grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der beskytter erhvervsudøvelse og ejendom. Retten er fejlagtigt gået ud fra, at disse grundlæggende rettigheds væsentligste indhold ikke er blevet berørt. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Uden tildelingen af yderligere kvoter i et tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, kan appellanten nemlig hverken fortsætte sin virksomhed som producent af montanvoks eller fortsat udnytte sit anlæg til at udvinde montanvoks.

3. Det tredje anbringende: tilsidesættelse af EU-retten på grund af en tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet

For det tredje tilsidesætter Rettens dom EU-retten, fordi Retten fejlagtigt er gået ud fra, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke har kompetence til at opstille en regel om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde (TEHG's § 9, stk. 5). I denne forbindelse har Retten imidlertid overset, at Europa-Kommissionen med henblik på opstillingen af fordelingsreglerne kun har kompetence, for så vidt som den også faktisk udøver sin kompetence. Kommissionens regler omfatter imidlertid netop ikke atypiske tilfælde som appellants tilfælde. For så vidt forbliver reguleringskompetencen hos medlemsstaterne.

4. Fjerde anbringende: tilsidesættelse af processuelle regler på grund af utilstrækkelig eller modsigende begrundelse

Retten har argumenteret utilstrækkeligt og modsigende i forbindelse med følgerne af bestemmelser om tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, i forbindelse med den carbon leakage-virkning, der må forventes ved en tildeling af yderligere kvoter i tilfælde, hvor der foreligger en urimelig byrde, samt i forbindelse med årsagen til appellants konkrete risiko for likvidation og den har dermed tilsidesat elementære processuelle regler.

⁽¹⁾ EUT L 240, s. 27.

⁽²⁾ Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz, den tyske lov om handel med drivhusgasemissioner — TEHG)

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 130, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Ismael Fernández Oliva mod Caixabank S.A.

(Sag C-568/14)

(2015/C 046/40)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ismael Fernández Oliva

Sagsøgt: Caixabank S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør artikel 43 i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i at foreslå parterne en eventuel udsættelse af en civil sag, når en anden ret har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 2) Udgør artikel 721, stk. 2, i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i ex officio at bestemme eller foreslå vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger i individuelle søgsmål, hvor der er nedlagt påstand om, at et generelt kontraktvilkår erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 3) Bør virkningerne af de eventuelle retsbevarende foranstaltninger, der vedtages enten ex officio eller efter opfordring fra en part inden for rammerne af et individuelt søgsmål, forlænges indtil der foreligger en endelig afgørelse enten i den individuelle sag eller i den kollektive sag, der har betydning for gennemførelsen af individuelle søgsmål, med henblik på at sikre egnede og effektive midler som fastsat i det nævnte direktivs artikel 7?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanien) den 9. december 2014 — Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia mod Catalunya Banc, S.A.

(Sag C-569/14)

(2015/C 046/41)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia

Sagsøgt: Catalunya Banc, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør artikel 43 i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i at foreslå parterne en eventuel udsættelse af en civil sag, når en anden ret har forelagt et præjudicielt spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?
- 2) Udgør artikel 721, stk. 2, i den spanske lov om civil retspleje, der hindrer retten i ex officio at bestemme eller foreslå vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger i individuelle søgsmål, hvor der er nedlagt påstand om, at et generelt kontraktvilkår erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, en klar begrænsning af artikel 7 i direktiv 93/13/EØF for så vidt angår medlemsstaternes pligt til at sikre, at der i forbrugernes og de konkurrerende erhvervsdrivendes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør?